

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Karla Šimky a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci žalobce: **Lohmann & Rauscher, s. r. o.**, se sídlem Bučovická 256, Slavkov u Brna, zastoupený JUDr. Vladimírem Bulinským, advokátem AK Bulinský & Vávra, se sídlem tř. Kpt. Jaroše 13, Brno, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 7, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 19. 9. 2012, č. j. 31 Af 23/2010 - 196,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 19. 9. 2012, č. j. 31 Af 23/2010 – 196, zamítl žalobu podanou žalobcem (dále jen „stěžovatel“) proti rozhodnutí Celního ředitelství Brno (dále jen „celní ředitelství“) ze dne 7. 1. 2010, č. j. 7357-6/2009-010100-21, kterým byly změněny dodatečné platební výměry Celního úřadu Vyškov (dále jen „celní úřad“) ze dne 14. 7. 2009, č. j. 5255-2/2009-016300-021 až č. j. 5255-54/2009-016300-021, kterými byly opraveny údaje na jednotných správních dokladech stěžovatele a bylo mu doměřeno clo, tak, že z výrokové části napadených rozhodnutí se vypouští bod I. a v dodatečném platebním výměru č. j. 5255-3/2009-016300-021 se v bodě II. částka 2.407 Kč mění na částku 176.649 Kč.

Vzhledem k tomu, že účinností zákona č. 17/2012 Sb., ve znění zákona č. 407/2012 Sb., ke dni 1. 1. 2013 zanikla celní ředitelství, přešla jejich působnost ve věcech rozhodování o opravných prostředcích na Generální ředitelství cel, které je nyní žalovaným správním orgánem.

Nejvyšší správní soud se kasační stížnosti musel zabývat nejprve z hlediska její přípustnosti.

Podle ust. § 104 odst. 4 není kasační stížnost přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.

Stížní námitky v kasační stížnosti obsahují argumentaci, která v žalobě nebyla. V žalobě stěžovatel pouze zpochybňoval výsledky analýzy vzorku odebraného v jeho skladě dne 31. 3. 2009, ale netvrdil, že by mu nebyl předán rezervní vzorek, jehož převzetí podpisem protokolu o odběru vzorku ze dne 30. 3. 2009, č. 016300-09-03-001, potvrdil. V žalobě také nebyla ani námitka rozporu výsledků následné kontroly ve vztahu k protokolu o zkoušce Celně technické laboratoře ze dne 1. 4. 2009 či námitku „zaměňování“ vzorků.

Stížní námitky jsou proto nepřijatelné, neboť tuto argumentaci stěžovatel neuplatnil v řízení před krajským soudem, ač tak učinit mohl.

Nejvyšší správní soud proto za použití ust. § 104 odst. 4 a § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl jako nepřijatelnou.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto za použití ust. § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. května 2013

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu